

עפ"ת 45841/06/19 - בנימין דוידוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 45841-06-19 דוידוב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90512003782

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו
המערער בנימין דוידוב על ידי באי כוחו עו"ד איתן סטולר או עו"ד ולדי
טטלבוים
נגד
מדינת ישראל באמצעות פמ"מ
המשיבה

החלטה

- ביום 30.7.19 הגיש המערער "בקשה לעכב ביצוע עיקול שהוטל על רכבו" בשל אי תשלום דוח תנועה, שהוא מושא הערעור שהוגש. הנימוק (היחיד) שהופיע בבקשה: "מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה".
- נתבקשה תגובת המשיבה, וזו הגיבה ביום 31.7.19, בפירוט, והביעה את התנגדותה המנומקת לבקשה.
- בית המשפט החליט לאפשר למערער-המבקש לנמק את בקשתו לעיכוב הביצוע, וביקש שתהיה גם התייחסות לאמור בתגובת המשיבה ולהלכה הפסוקה, וכן ציין כי ככל שהמבקש מעונין בקיום דיון בבקשה, יודיע על כך בתגובתו.
- המערער הגיש נימוקיו ביום 1.8.19, ותמציתם היא כדלקמן: הדוח מושא הערעור לא הגיע לביתו; המערער מודע לכך שעל פי הדין תשלום דוח תעבורה מהווה הודאה בעבירה ולכן לא שילם את הדוח; עניין הדוח לא הוכרע סופית, שכן הענין תלוי ועומד בערעור; תשלום העיקול (כך נאמר) יאיין את הודעת הערעור; קבלת הבקשה לעיכוב ביצוע לא תגרום נזק למשיבה; המערער לא מעונין לשלם את הקנס עד להכרעה בעניין זה; אם לא תתקבל הבקשה, רכבו של המערער ישאר מעוקל עד הדיון שנקבע לחודש נובמבר, ומדובר בסנקציה קשה ולא מידתית. לא נתבקש דיון.
- שוב נתבקשה תגובת המשיבה, לאור נימוקי המערער, וזו ציינה בתגובה מיום 4.8.19, כי המערער לא הסביר מדוע מצבו הכלכלי מונע ממנו לשלם את הקנס, ולכן המשיבה חוזרת על כל נימוקיה מיום 31.7.19. עוד צוין, כי אין ממש בטענה כי אם ישלם המערער את הקנס יראו אותו כמי שהודה בעבירה, שכן סעיף 229(ח) **לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982** מבהיר כי תשלום יחשב הודאה באשמה, אלא אם בית המשפט מחליט לקיים את המשפט (וממילא - המערער כבר הורשע בעבירה). לפיכך שבה המשיבה על התנגדותה לעיכוב הביצוע.

6. לנוכח דברי המשיבה, ניתנה למערער הזדמנות נוספת להגיב, אך הוא הודיע שאינו חפץ בכך.

הכרעה

7. צדקה המשיבה בטענות שהעלתה בתגובתה מיום 31.7.19, ומשלא התמודד עימן המערער, דינן להתקבל. ואלה הן:

הלכה היא כי אין לעכב ביצוע של עונש בשל הגשת ערעור. נכונים הדברים ביתר שאת כאשר מדובר בקנס כספי, שתשלומו אינו יוצר מצב בלתי הפיך, ושניתן להשיבו אם יתקבל הערעור.

חריג לכלל חל כאשר בית המשפט משתכנע שאין ביכולתו של המערער לשלם את הקנס שהוטל עליו, דבר שיגרור הטלת מאסר חלף קנס, בשל אי התשלום. במסגרת שיקוליו יבחן בית המשפט, בין היתר, את מצבו הכלכלי של מבקש העיכוב, גובה הקנס ויכולתו של המבקש לשלם את הקנס עוד בטרם יישמע הערעור.

במקרה הזה מדובר בקנס בסך 750 ₪. המערער לא טען שיש לו קושי לעמוד בקנס, לא פירט בשום צורה מה הקושי הכלכלי המונע ממנו לשם את הקנס (אם יש כזה) ומה הנזק שיגרם לו מתשלום הקנס (אם יגרם כזה). הנחתו שלפיה תשלום הקנס ייתר את הערעור, מאחר שיחשב כמי שהודה בעבירה, אינה נכונה.

הפועל היוצא הוא שאין לפני כל נימוק לעיכוב ביצוע תשלום הקנס והבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ט, 05 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.